

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Baggrunden for lovforslaget er konsekvenserne for private motionscentre m.v. af en afgørelse fra Momsnævnet den 3. februar 1995, som medfører, at erhvervsmæssigt salg af adgang til at udøve sportsaktiviteter ikke længere er undtaget fra momspligten efter momsloven. Ud over at kunne føre til lukninger af private motionscentre, der har indrettet sig på baggrund af den hidtidige fortolkning af momsreglerne, betyder afgørelsen også, at momsfrigørelse af lignende offentlige centre m.v. kan virke konkurrenceforvridende over for private erhvervsdrivende inden for denne branche. I Momsnævnets afgørelse lægges der vægt på, om en virksomhed drives erhvervsmæssigt, herunder om virksomheden drives med henblik på at give økonomisk overskud. I modsætning hertil skal motionscentre m.v., der drives med kommunale tilskud for at tilbyde kommunens indbyggere fritidsaktiviteter til en rimelig pris, og som derfor måske ikke drives med gevinst for øje, ikke momsregistreres. Dette er konkurrenceforvridende over for de private motionscentre, der tilbyder samme ydelser, og som med Momsnævnets afgørelse er momspligtige. Det er uacceptabelt, hvis to motionscentre, som tilbyder nøjagtig de samme ydelser, kan ligge dør om dør, hvor det ene er kommunalt ejet og drevet og det andet kommercielt ejet og drevet, og med den ene forskel, at kun det privatejede center er momspligtigt.

Formålet med dette lovforslag er primært begrænset til på området for udbud af sportsfaciliteter og adgang til at udøve sportsaktiviteter at få lovfæstet et udtrykkeligt forbud mod momsfrigørelse for offentlige virksomheder m.v., der virker konkurrenceforvridende over for private erhvervsdrivende. Selv om lovforslaget således har et begrænset sigte, er det principielt vigtigt og for de berørte erhvervsdrivende af overordenlig stor betydning. Dels præciserer ændringen, at ydelser udbudt af offentlige virksomheder m.v. i konkurrence med private erhvervsdrivende ikke er fritaget for moms. Men herudover medfører ændringerne også, at de pågældende ydelser, der måtte blive udbudt af offentlige virksomheder m.v. uden gevinst for øje, men i konkurrence med private erhvervsdrivende, ikke er undtaget for moms. Forslagsstillerne er opmærksom på, at der i den senere

tid bl.a. på baggrund af Momsnævnets afgørelse den 3. februar 1995 tilsyneladende er ved at ske en praksisændring i retning af, at varer og ydelser, der hidtil har været fritaget for moms, bliver momspligtige. Dette lovforslag vedrører ikke spørgsmålet, om de pågældende varer og ydelser skal være momspligtige eller ej. Forslagsstillerne forudsætter, at denne praksisændring hos de ansvarlige myndigheder, dvs. told- og skatteregionerne, Told- og Skattestyrelsen, Momsnævnet og skatteministeren, er velbegrunder i de gældende regler, dvs. primært momsloven og 6. momsdirektiv, og gennemføres på en for de involverede rimelig og hensigtsmæssig måde.

Efter den hidtidige opfattelse var salg af adgang til at udøve sportsaktiviteter m.v. undtaget fra momspligten som en kombination af undtagelsesbestemmelserne for social forsyning og bistand, undervisning og sportsaktiviteter. Momsnævnet besluttede som nævnt ovenfor i en afgørelse af 3. februar 1995 (Tidskrift for Skatter og Afgifter 1995, 275), at der ved afgørelsen af den momsmæssige behandling af salg af adgang til at udøve sportsaktiviteter skal lægges vægt på, om virksomheden drives erhvervsmæssigt. Momsnævnet henviste i afgørelsen til EF's 6. momsdirektiv art. 13 a, 1, m, hvorefter der kun må ydes momsfrigørelse, når ydelsen præsteres af organer, som ikke arbejder med gevinst for øje, til fordel for personer, der deltager i sport eller fysisk træning. Told- og Skattestyrelsen har i Tidsskrift for Skatter og Afgifter 1995, 511, kommenteret en række forhold vedrørende Momsnævnets afgørelse af 3. februar 1995. Det fremgår bl.a. af kommentaren, at afgørelsen betyder, at motionscentres erhvervsmæssige salg af adgangen til at udøve sportsaktiviteter fremover er momspligtigt. Tilsvarende skal offentlige virksomheder, der i konkurrence med erhvervsvirksomheder udbyder momspligtige ydelser af samme art, svare moms, jf. momslovens § 3. Af Momsvejledningen 1995 fremgår i afsnittet om, hvilke personer m.v. der er momspligtige, at andre statslige, amtskommunale og kommunale institutioner end offentlige forsyningsvirksomheder også er momspligtige, hvis de leverer varer i konkurrence med private erhvervsvirksomheder, der betaler moms, og at udgangspunktet er, at en offentlig institution skal betale moms, hvis varen eller ydelsen rent faktisk kan leveres af andre end den offentlige myndighed. Skatteministeren har dog i svar på spørgsmål efter forretningsordenens §